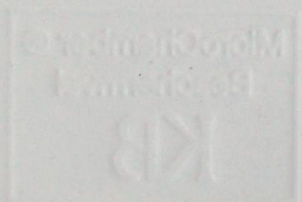

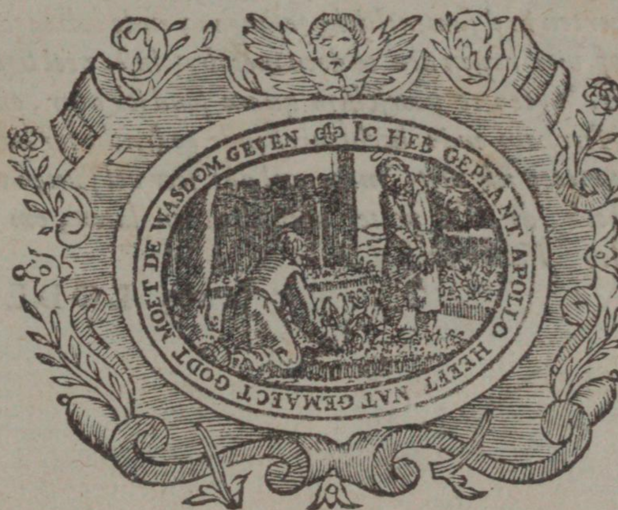
J. van LODENSTEYNS

MEDITATIEN

Over eenige van

's Heeren Gods Eygen-ſchappen, &c.

Hem voorgecomen geduyrende ſijn verblijv in Oſtagie in't Land van CLEEV.

t'UTRECHT,

Ter Druckerye van WILLEM CLERCK, Boeck-verko-per op de Neude in Kintjes-haven. Anno 1674.

Aan de

LIEF-HEBBERS

Van 't heylig ſingen.

SOET GESELSCHAP,

ALs de Heere Godt my onder de Oſtagiers (die door de Franſoyſchen, dit Landt verlatende, meed genomen wierden) had doen weg voeren naar 't Landt van Cleef, dagt ick dickwils met vermaack om onſe by-een-komſten, en die ſtigtelijcke op-heffingen onſer herten in t' ſamentlijcke geſangen; ende behaagde het die Eeuwige Wijsheyd my drie of vier reyſen aen te doen met digt-luſt, veel ligt op occaſie van de voorgem. gedagtenis. 't geen te voorſchijn quam ſond ick over, en quamen my drie der ſelver nog tot Aernhem en in hechtenis ſijnde gedruckt ter handen; door wiens toe doen gedruckt en weet ick niet, maer wel dat ſeer vol fouten waren. Dit heeft my op eeniger verſoeck, de ſelve netter doen drucken laten, om of het ul. eenige ſtigtinge geven konde. Vaart wel.

J. van LODENSTEIN.

I. *Hertsterckte in Jehova.*

Op 1 SAM. 30. vers. 6.

Te singen als

Onherroepelijkke Jeugd. Of: *Gavotte. A la Fronté.*

I.

SOet Geselschap dat met my
's Hemels Heerscher vry en bly
Pleegt te loven met gesangen
In 't gesegend Vaderland;
Nogh en swijg ik niet gevangen:
's Hemels Geest en kent geen band.

II.

's Hemels Geest te dieren pand
's Hemels Geest en kent geen band.
Hoor my 's Hemels Lievelingen
Paulus en sijn Met-gesel
In de wreede Boeyen singen:
's Hemels Geest en kent geen quel.

III.

Israël in Babels dwang
Weygerde ('t is waer) den sang:
Want men vergde 't Heylig singen
Onder 't Goddeloos gejuyg;
Dies sy liever treurig hingen
Aan de wilgen 't Vreugde-tuyg.

IV.

Maar en is niet 's Hemels Oog
Off wy laeg sijn, even hoog?
Sitten wy in treurig duyster,
Nog behoudt dat eeuwig Ligt
Al sijn glansch, end al sijn luyster,
Weerdig al ons Loff en digt.

V.

Wis den Hemel is het all-
Weerdig, en wy niet met al.
Mag die maar in Glory blincken
Doe Hy dan vry dat Hy doet,
Of wy drijven, of wy sincken
Wat Hy doet is even *goed.*

VI.

Wy sijn niet dan voor den Heer,
En ons Heyl is in sijn Eer;
En zijn eer in al sijn wercken:
Als Hy ons dan sincken doet;
Kunnen wy sijn lof maar stercken,
Wat Hy doet is even goed.

VII.
Wijsheyd ſonder eynd' of paal
Sijn ſijn wegen altemaal:
Sijn ſy ſuerheyd, ſijnſe ſoetheyd,
Laat ons altijd ſwijgen ſtil,
Want de weſentlijcke Goedheyd
Maackt het goed met dat ſy 't wil.

VIII.
Quaad! ſegt ſomtijdts ons gevoel,
End' ons wijsheyd miſt haer doel:
Maar ſoo wy de reden ſagen
Waarom dus den Hemel koos,
Bleeck ons wijsheyd was te traag, en
All' ons ſinnen ſinneloos.

IX.
Vaack wy meenen 's Hemels Eer
Was op andere wijs veel meer
Dan op deſe, te verbreyden:
En wy feylen in den vond,
Om dat anders als wy ſeyden
In ſijn *Raad* geſchreven ſtond.

X.
Ondoorgrondelijcken *Raad*!
Daar maar enckel wijsheyd ſtaat.
On-naſpeurelijcke Vonden!
On-beriſpelijck Beſluyt!
On-bereyckelijcke Gronden!
On-uyt-ſprekelijck Beduyd!

XI.
Raad, waer door den Hemel ſtaat
En der Aerden wigt, en maat
Over-cundig uyt-gevonden
Over-conſtig is geſtelt,
En verordent ſijn de ſtonden,
En de Sterren all' getelt.

XII.
Raad, waar na den Hemel ſweeſt,
En ſig voegt wat is, of leeſt:
Die de raderen en ſnecken
Van dit magtigh uyr-werck drijſt;
En beſorgt dat geen gebreck en
Sy, of yets te rugge blijſt.

XIII.
Raad, ons Min ſoo weerdig wis
Als de Goedheyd ſelver is.
Wie ſoud oyd om eygen voordeel
Wenſchen dat dien Keten brack?
Of dat ſchatten in ſijn oordeel
Ligter dan ſijn ongemack?

XIV.
Nutter ging dit ganſche Rond,
Dan een myt daer van te grond.
Daar, (dunckt my) verlieſt ſig alle
Vryheyd, Vrienden, Rijckdom, ſtaat,
Laat het ſincken, laat het valle'
Als maar deſen *Raad* beſtaat.

XV.
Soet geſelſchap! buygt uw knien
Dat den Hemel 't ons doe ſien,
En onſ wille doe verdrincken,
Tot wy met verwondering
In dien Oceaan verſincken,
En vergeten alle ding.

Op 't Fort Nieuw Rees
28. *in Wintermaand*
1673.

TWEE-

TWEEDE
Hert-sterckte in Jehova.
Op 1 SAM. 30. 6.

Te singen als

Onherroepelijcke Jeugd! *Of: Gavotte. A la fronte.*

I.

Aar blijft daer het Vader-
land?
Ja, waar blijft dien soeten
band,
Daar mijn magen daar mijn vrinden
Daar het vroom geselschap my
Meed te vangen, meed te binden
Wist in soete Slaverny?

II.

't Scheen wat groots en van gewigt
Weerdiger dan 't Sonne-ligt:
Maer het ziel-verdervend *Eygen*
Was' er in, end ongesind
Sig tot 't heylsaem *Niet* te neygen,
Daar de Ziel maer ruste vindt.

III.

En gelijck my daer verdwijnt
't Ligt dat in de vriendschap schijnt;
Soo verdwijnt my al de blijheyd;
Soo de ruste van mijn Huys;
Soo den blick van gulde vryheyd;
Soo 't genoegen van het kuys.

IV.

Met in mijn gedagten schiet
't Eeuwig *All*, en 't eyndeloos *Niet*:
Alle *eygen* te versaecken
All den Hemel toe te staen
Dat is nu mijn hoogst vermaeck, en
Dat doet alles my vergaan.

V.

't Hoort den Hemel alles toe
Wat ick denck, en wat ick doe,
Wat ick hebb', of oyt vermoge,
Wat my lief is, wat my lust,
Al 't begeren van mijnn' ooge,
Mijn vernoegen, en mijn rust.

VI.

Wis, die 't alles schiep, wel weerd
Is, dat alles Hem vereert.
Hy is d'Aanvanglosen Ader,
d'Onverwelckelijcke spring,
't Grond'loos diep daer 't al te gader
Komt, dat uyt Hem 't Al ontfing.

VII.

Wy sijn niet dan stof en eerd
En by Hem geen stofje weerd.
Hoopt wat Heerlijck is te vinden
In de Wereld all op een;
't Minste stofjen in de Winden
Heeft gelijcke weerdicheen.

VIII.

Ey! helpt my het grondloos *Niet*
Sien, van al wat Schepsel hiet!
Niets, ja niets en sijn wy weerdig
Vriendschap, Goed, vermaack, of eer,

(Meenen wy 't 't is onregtveerdig)
Alle Schepsel hoort sijn Heer.

IX.

Leent Hy ons oyd eenig Goed,
't Is uyt Goedheyds overvloed:
Des wy Hem te dancken schuldig
Sijn, en neemt Hy 't ons weer aff,
Niets te dragen ongeduldig,
Want het gaat tot die het gaff.

X.

't Gaet weer tot dien Oceaen
Daer het eerstlijck quam van daan.
Wis, mijn Heyl is niet gelegen
In dat my yet Goeds geschiet;
Maar dat ick den Hemel segen
Als den Hemel 't al geniet.

XI.

Hebb' den Hemel wat Hem lust
Soo is al mijn lust gebluscht.
Dat Hy eyndeloos geluckig
Is, dat is my (laat, en vroeg
Ben ick vrolijck, ben ick druckig)
Altijd vreugds, en Heyls genoeg.

XII.

Ik ben maer tot 's Hemels Eer
Krijgt Hy die, wat wensch ick meer?
En Hy sal die sonder feylen
Altijdt krijgen, wat Hy doet:
Soo sal ick mijn Heyl beseylen
In het quaad, en in het goed.

XIII.

Sit ick eensaam 't is mijn vreugd
Dat den Hemel sig verheugt,
In den rey der Cherubijnen:
Of de Werld my alsem schanck,
't Bitter sal my lieflijck schijnen
Drinckt den Hemel Hemel-dranck.

XIIII.

Foey? dat ick oyt onbedogt
't Heyl in eygen voordeel sogt!
Dat de Waarheyd my regtveerdig
Leert, den Hemel alles, end
My te schatten 't minst niet weerdig,
Is mijn Heyl, of ick en ken 't.

Op 't Fort Nieuw Rees 4. in Loumaand 1674.

't Verheven Herte van een Christen die Gode leeft.

Op 2 PAR. 17: 6.

Te singen als Rupicavan &c.

I.

Root moedig Hert!
Dat alles over-schrijdt,
Dat vander aerden in den Hemel stapt,
Dat vander aerden,, &c.
En trapt op bergen en spitsen als vlackten:
Regt-schape Reusen, sonder Hemel-twist.
Regt-schape Reusen, &c.

Des

II.

Des Hemels Ligt
Leert u des Hemels glansch
En war daar is van binnen door te sien, „
Te sien 't geen wijsen verstandigen als blind'
In al haar letter diep verborgen blijft. „

III.

De Wijsheyd self
Dat grondelose diep,
De Goedheyd sonder paal beminnelijck, „
Dien Oceaen van 't eyndloos Genoegsaam
Sig aan U toonen sonder Masker voor. „

IV.

Een aerdsch Monarch
Te dienen is te cleyn:
Des Hemels Heer, en Schepper lust u maar „
Met s' Hemels salige Geesten te dienen
Dat is uw Glory; Glorieuse Ziel! „

V.

Een Aardsch Monarch
Te sijn van gansch de wereld;
Het costelijckste dat de Ganges schenckt; „
Lusten, die lage sielen verleyden
Sijn wel wat schijnsel, maar voor u t' cleyn.

VI.

Het *Wesentlijck*
Ja self de *Wesenaar*
Daar al dat Heerlijck maar een beeck van is. „
(Een beeck? liever, een schijnsel, een schaduw)
Dat *Wesentlijcke* daar, is *selv uw Deel.* „

VII.

Gy kent geen dienst

Nog lage ſlaverny:
Geen luſt u ringelt in haar vuyl gebied; „
Geen menſche-gunſte, geen eere, geen ſmaatheyd,
Geen werldſche wijſe: want gy ſtaat te hoog. „

VIII.

Der Reuſen daad
Was rotſen van 't gebergt
Te ſcheuren, en te tjorſen op een hoop; „
Althoos den Hemel (hoe hoog) te beſtormen
Van Babels hoogte. Nutteloos gewoel! „

IX.

Maar gy gebiedt
Wis Bergen u ter hulp,
Die op 't gelovig woord u ſtaan ten dienſt, „
Om den Magtigſten vyand *U ſelven*
U t'onder-werpen tot uw eeuwig Heyl. „

X.

Thans ſal uw Wil
U noyd ontruſten meer,
Gevyſeld tot de hoogte, van haar woel „
In 't onverwricklijck beſluyt te verlieſen.
O ſalig ſterven, daar ſy eeuwig leeft! „

XI.

Wat is'er voor
Uw hoog gemoed te ſteyl!
Die niet door u, maar door den Hemel werckt. „
Gy laat lage gemoederen kreunen,
En grijpt het ſteylſte ſonder kommer aan. „

XII.

David den Reus,
En Simſon ſloeg den Leeuw:

Beyd

Beyd beeldon van uw ongekreuckt gemoed. „
Daar ſijn geen deugden ſo hoog, of ſoo ſwaar,
Die 't cloeck Gelove niet ter hand en grijpt. „

XIII.

O! ſalig *Niet*!
O! Edel-moedig *Niet*!
Die *in uw oogen*, niet met al en ſijt,
Gelijck gy *waarlijck* niet met al en ſijt.
Wis die waarheyd, die waarheyd, die waarheyd
Maackt u veel Hooger, dan die hooge ſtaan. „

XIV.

Groot-hertig *Niet*!
Dat ſig veragten can.
Ick Bidd' den Hemel om geen hoger gaav: „
Want dat ick, *Niet*, en Hy *Alles* alleen is
Dat 's mijn Genoegen, en ick wenſch niet meer. „

In 't Fort Nieuw Rees
11. in Loumaand 1674.

'tONEYNDIG LIGT,

Wonende in de Donckerheyd.

Op 2. Chron. 6. 1.

Te ſingen als

O Heylig ſalig Bethlehem!

I.

! Heylig, Heylig, Heylig Ligt!
O on-naſpeurelijcke wijsheyd!
Die oock 't verſtandigſte geſigt
Bedwelmt; en al uw Schepſelen wijs leydt!

II.
Ick buyg ootmoedelijck mijn knien,
Dat sig uw Godheyd t' mywaarts keere,
En geev dat ick U sonder sien
Aanbidd: en Gods-dienst-pligtig eere.

III.
Uw Knegt ging in de *Duysternisß* Exod. 20. 21.
En daar alleen waart Gy te vinden:
VViens woon-plaats in het Doncker is
Om alle schepselen te blinden.

IV.
Gy sijt een *Ligt*, en *woont in 't ligt*, 1 Tim. 6. 16.
('T is waar) maar daar geen mensch can toegaan,
En daar het scerpst-siend' oog voor swigt
Dien Gy een blick van verr' wilt toestaan.

V.
O! saalge *Blindheyd!* Duisternis!
Voor 't Costelijckste ligt te kiesen!
Wie soud niet beyd sijn oogen wis
Danckbarelijck daar voor verliesen?

VI.
Mijn Liefsten Heyland! die daar woud Math. 5:19.
Mijn regter-oog als 't in de weeg is
Verblindet hebben, 't slincker stout
Met regt ook na dat oordeel veeg is.

VII.
O saal'ge *Dwaasheyd!* daar op eerd 1 Cor. 3:18.
Wat wijs is sig in moet verliesen:
En niemand is de wijsheyd weerd
Dan die die Dwaesheyd can verkiesen.

VIII.
Als my des Hemels wijsheyd geeft
Te sien de reden van Haar wegen,
Ben ick haar danck-baar, en beleeft
Prijs die, maar speeckse nimmer tegen:

Maar,

IX.

Maar, als het Haar ook niet en luſt:
Dan prijs ick blindeling al Haar dade,
En vind my (dunckt my) meer geruſt,
Dan als ick na de Reden rade.

X.

Wat peylt een ſchepſel 's Hemels werck
Of 't reedlijck is, en 't wit can raken?
Dewijl den Hemel wijs en Sterck
Het, met ſijn doen, kan Reedlijck maken.

XI.

Den Hemel wercke wat Hy wil,
Dewijl Hy d' Eeuwige Beſluyten
Uyt voert: en 't Schepſel ſwijge ſtil,
En ſluyte Rede, en Wijsheyd buyten.

XII.

Telt op uw ving'ren vry, wat regt
Wat onregt ſy in 's Hemels daden,
En luyſtert wat de Reden ſegt
Dit baat de werld, en dat ſal ſchaden:

XIII.

O! dwaſen menſch! voor deſen was
Ick oock ſo wijs: maar na den Afgrond
Van deſe *wijſheyd* my genas,
Ick haaſt van al die Dwaaſheyd af-ſtond.

XIV.

Doe was 't mijn Hemel (dagt my) van
Des Hemels daden Re'en te wijſen:
Nu is 't mijn Hemel, dat ick kan,
Al ſie ick 't niet, die wijsheyd prijſen.

XV.

Ey! Prijſen! Prijſen is mijn pligt,
Niet vragen wat'er Goed of quaad is.
Wat can het anders ſijn als Ligt,
't Geen d' uytvoer van den eeuw'gen Raad is.

VVat

XVI.

Wat doet der ſaal'ger Geeſten ſchaer
Al juychende door Edens paden?
Als prijſen 't geen door d' uytcomſt haar
Vercundigt werdt van d' Eeuw'ge Raden.

XVII.

Soo veel heb ick te doene met
De wijſheyd blindeling te prijſen,
Dat ick geen tijd en heb ſo net
VVat goed of quaad ſchijnt aan te wijſen.

XVIII.

Den Hemel ſchiep my tot ſijn Eer,
Niet tot het Oordeel van ſijn wercken;
Blijckt my geen Reden, dies te meer
Kan ick mijn eygen dwaaſheyd mercken.

X X.

Cort-om; ſegt my den Hemel oyd
Den *waarom*; ſo ſal ick Hem roemen,
En werck en Reden beyd voltoyd
Al-prijſend *Gode-weerdig* noemen:

XX.

VVeet ick die niet; om dat het uyt
De *Goedheyd* comt; is 't goed te noemen;
En, want het uyt de *wijsheyd* ſpruyt,
Als onverbeterlijck te roemen.

XXI.

VVie is'er die niet billijck ſchatt
Dat Reden hier maar enckel waan is?
En 't werck te prijſen meeſt om dat
Het *van de wijsheyd ſelv* gedaan is.

Tot Rees.
25. *in Loumaand* 1674.